

EMBEREK A HAVASON

⊕ SZÖVEG: KLEIN DÁVID

Csaholó kutyák hangja dübörög át a süvítő szél füttyülésén, majd többszörösen verődik vissza a Fekete-Hagymás sziklafaláról, ahogy egyre közeledünk az eszténa felé. A fák ropogva hajladoznak az üvöltő szélben, mely arcunkba vágja a havas eső hideg permetét: az ugatás egyre közelít, és egyszer csak szempárok villannak fel az éjszaka sötétjében. Valószínűleg célnál vagyunk, bár fogalmunk sincs, pontosan hol lehetünk. Mit tehetnénk? Ordítunk mi is – és egyszer csak jön a válasz: „Kusti, nyeee! Kusti, káááne!” Tehát megérkeztünk. Néhány perc múlva már az esztében terjengő, fojtó füstben szárogatjuk átázott felszerelésünket. Velünk együtt megjött a tél is a havasokba...

REGGEL A NEHÉZ FELHŐKBŐL CSAK LASSAN BONTAKOZNAK A SZOMSZÉDOS FEKETE-HAGYMÁS FEHÉR mézskösziklái: már fagyosak a hajnalok. Bár ez még csak a közelgő tél első támadása volt, de figyelmeztet: lassan itt az idő, hogy a havasokról ember, állat levonuljon a védelmet nyújtó falu házaik közé. Közeleg Szent Mihály napja (szeptember 29.), a gazdasági év őszi fordulója. Bár a csillogászati őszt már szeptember 23-án beköszönt, de a népi kalendárium ezt néhány nappal még elodázza. Ez a pogány ünnepekör, „jeles nap” öröklődött át – keresztény-szakrális tartalommal feltöltve. A középkor egyik legfontosabb „parancsolt ünnepe” volt, mely során a katolikus egyház papjai kötelezően hirdették az oltár mellől Szent Mihály arkangyal jelenését.

Az ünnepekör napjainkra sem vesztette el a mezőgazdaság és az időjárás racionalitásában rejlő jelentőségét, mely a természet mindenhatóságára figyelmeztet. Főleg a pásztorok ünnepe volt ez, hiszen a hűvösödő idő következtében egyre gyakrabban és tartósabban lepi el a hó a legelőket, mind soványabb takarmányt adva a jószágoknak, és féltő, hogyha a havasokon egyszer csak beáll a tél, többé már nem lehet lehajtani az állatokat. No meg kezdődik az éves „szabadság”, elszámolnak a gazdákkal, és éves fizetségükkel a zsebükben, vagy maguk mögött (hiszen a gazdák gyakran jószággal és terménnyel fizettek a pásztoroknak a rájuk bízott állatok után) elindulhatnak hazafelé, családjukhoz. A számadás mindig nagy ünnep volt, s nemcsak a pásztoroknak, hanem a gazdáknak, no meg a falu népének is, a friss főzet kortyolgatása közben ünnepelték a gyarapodó jószágot – vagy siratták a veszteségeket.

FOTÓ: KERÉKES ISTVÁN

VONULÁS
A szeptember
színesre festi
a Hagymás-hegység
legelőit, és hajnalban
már köd üli meg
a völgyeket

Háromkút: a világ végén

Kívülről szemlélve, a Hagymás-hegység keleti oldalán fekvő Háromkút részben csángó települése még ma is hajdani archaikus életét éli – pedig a környező világ alaposan átalakulóban van.

A háromkúti csángók a 19. század közepén kezdtek el felhúzódni ide Gyimesből. Eleinte csak nyári szállásnak használták, majd egyre többen télire is fennmaradoztak, míg 1921-ben 30 család – többségében gyimesközéplokiak – földterületeket vásárolt, és fokozatosan kialakult a falu mai képe: a Kis-Békás nyugati oldalát az újonnan betelepülő magyarok, míg a keletit azok az őslakos magyar és részben román családok lakják, akik lassan már két évszázada a Három-kút karsztforrásának vizét isszák. Ma a falu már hosszan nyújtózik a Kis-Békás-patak két oldalán, mely az aszfaltotlan, patakkövel és sárral borított utcákból minden tavasszal hatalmas darabokat harap ki. Hogy miért nincs aszfaltút még ma

sem? Mert az „ezeréves határ” közelében fekvő falu ma is határhelyzetben van: bár közigazgatásilag a romániai (értsd: a Kárpátok keleti, moldvai oldala), békási Damukhoz, azaz Neamt megyéhez tartozik, addig a helyiek a Hargita megyei Gyimesközéplokra adóznak, de ügyeiket intézni leginkább Gyergyószentmiklósról járnak. A rossz nyelvek szerint Neamt és Hargita megye eddig még nem tudott dűlőre jutni, hogy ki is kezelje a zömében uniós forrásokat az útépítésre. És így járt a két éve leégett iskola is: ha nem lettek volna adományok, a gyerekek talán még ma sem járhatnának ide. Mindeközben pedig a szomszédos kis román falu, a hegyek közé szorított Hosszúrez szűk völgyében egy hatalmas stadion épült, melyen román trikolor és uniós zászlókat lenget a szél.

A falu felett magasodó Nagy-Hagymás legelein azonban közvetlenül nem érezni az unió fu-

**KÖLCSONÓS
FÜGGŐSÉG**
Ember és állat,
egymásra utalva,
tavasztól ősziig
együtt él
a havason

FOTÓ: KERÉKES ISTVÁN

vallatát. Látszólag úgy folyik itt az élet, mintha megállt volna az idő: az esztenákból füst száll a kolumpzúgástól hangos, végtelen fenyvesek fölé.

De a legelők már nem a helyiekéi: eladták vagy elcserélték más földterületre, ma esztenáik tövében az állatok más földjén legelik a fűvet. Annak a néhány esztenának, ami még megmaradt, eddig még nem kellett bérleti díjat fizetni, a tulajdonos kegyes velük. Pedig ha tudnák, hogy a nagy üzlet nem az eladott marha vagy sajt, hanem a földalapú támogatás, melyet a tulajdonos vesz fel gondozott legelői után!...

És itt a sajt, az esztenák egyik legfontosabb terméke! Jelentősége abban állt, hogy a megtermelt tejet nem lehetett frissen leszállítani a havasokról a pi-

világ: a jószág legelt, a fű nőtt, és infláció ide vagy oda, lejre sem volt szükség, hiszen az árut el lehetett cserélni az alsó vidéken a románokkal „máléra”, azaz kukoricára – ami itt, a hegyek hűvös ölelésében nem terem meg. És szerencsére ez jelenti az eszténa-gazdálkodás túlélését napjainkban is: a cserkereskedelem működik.

A keserű tapasztalatok következtében azonban az itteniek nem nagyon bíznak az unióban: persze

jön támogatás, lehetne modernizálni az esztenákat és a gazdaságokat, csak hát ehhez önerő is kellene, a pályázatot is meg kell írni, és a környezetükben több példa is mutatja, hány kisgazdálkodó eladósodott, mert nem bírta az önerőt törleszteni, képtelen volt produkálni a pénzügyi tervben előirányzott növekedést, túl gyors volt számára a tempó...

Inkább a lassú gyarapodás, de még inkább a lassú és biztos elmúlás.

PÁSZTOROK AZ ESZTENÁN

Egy letűnő világ utolsó hírmondói (balra)

HÁROMKÚT – A Hagymás-hegység ölelésében: nyáron

nyugodt, idilli hegyi falu... télen viszont a hó és a

fagy fogságában néha hetekig elzárt a külvilágtól (lent)

FOTÓ: KERÉKES ISTVÁN

FOTÓ: EXTERRA

acra, így azt valahogyan tartós késztermékké kellett feldolgozni. Ez adta a sajt gazdasági jelentőségét: ezt már szikkasztás és füstölés után jó áron lehetett értékesíteni a környező területeken. Jó tíz éve a környező városok piacai még tele voltak helyi termékekkel, válogatni lehetett a sajtok, tejfölök, túrók között. Ám ma az új élelmiszer-ipari előírások már nem teszik lehetővé, hogy a szabványnak nem megfelelő eljárással készült, feldolgozott és szállított sajtokat a havasok pásztora csak úgy értékesítse.

Ám a hegyi ember elég furmányos. Mindig is gazdálkodott, a rozs- és a pityókaföldek kenyeret adtak, a jószág húst, tejet és gyapjút, az erdő fát épületnek, tüzelőnek, koporsónak, a hegyek pedig szabadságot és menedéket, ha jött a tatár, a finác vagy a muszka, vagy a párt. Ennek köszönhetően itt nem volt „kollektív” (termelőszövetkezet), mindenki a maga ura maradhatott. Az 56-os magyarországi „revulúció” után a beszolgáltatást is megszüntette a román állam, és konzerválódott a régi

FOTÓ: EXTERRA

FOTÓ: KERESKES ISTVÁN

Gazdasági rádió FM 105.9
CSÜTÖRTÖKÖNKÉNT 16.35-KOR
 A rádióban vendégünk a témáról:
KLEIN DÁVID
 Korábbi műsoraink meghallgathatók:
www.afoldgomb.hu/radio

A Hagymás-hegység ölelésében

A Hagymás-hegység mészkő sziklaszirteji és természeti csodái már korán Székelyföld emblémáivá váltak. A Békás-szoros és az 1837-ben vagy 38-ban létrejött Gyilkos-tó ma már igen sokak számára ismerős. Orbán Balázs szerint: „Nagyszerűbb tüne-ményt talán igen, de szebbet, vonzóbbat nem rejtenek a havasok keblökben”.

És ott vannak a látványos sziklaszirtek: még a Fővárosi Állat- és Növénykert Nagyszikláját is az Egyes-kő sziklatornyairól mintázták. A hegység hírének csak fokozta, hogy Szóts István 1941-ben készült kultikus filmjét, az „Emberek a havason”-t is itt forgatták. A 20. században a Békás-szoros–Gyilkos-tó vidéke a tömegturizmus helyszínévé vált. Am még ma is csak viszonylag kevesen vállalkoznak a belső területek felkeresésére, így a gyilkos-tavi vurstli sem érinti a hegység karsztfennsíkját: itt még a helyieké a terep.

Tavasztól őszig az esztenákon folyik a megélhetés alapját jelentő állattartás: a háromkútiak – ha az időjárás engedi, és időben elmegy a hó – az ősi rend

szint Szent György napja környékén (április 24.) felhajtják az állatokat Fehér-mező sziklás csúcsokkal ölelt alhavasi legelőre, és a nyarat itt töltik, egészen Szent Mihály napjáig.

A munka hajnalhasadtával kezdődik, és napnyugtáig tart, de igazán éjszaka sem ér véget, hiszen a jószágra ügyelni kell. Volt olyan év, hogy négy „csitkót” is elraboltak a medvék az egyik esztenáról egy nyár alatt, a farkasok pedig lassan rendszeres vendégek a juhok körül. „Medvemama nem főz” – mondják erre –, tehát nekik is kell enni valamit. A kutyák itt valóban az ember leghűségesebb segítőtársai, ezért nagy becsben is tartják őket: egy jó kölyökkutya ára negyede is lehet egy borjúéna. De a nyáron a havasi legelők fűvén kihízott borjú is nagy érték, az egyik legjobb cserealap, melyet ősszel máléra, lószerszámra vagy akár pénzre is be lehet váltani.

Ahogy hajnalodik, a jószág mozgolódni kezd, lehet menni fejni: egyenként, kézzel. A „sétárba” lefejt tejet összegyűjtik, és egy nagy „kandéban” melegítik,

A HAGYMÁS-HEGYSÉG

A Keleti-Kárpátok egyik leglátványosabb vonulata, mégpedig jórészt a kristályos alapzatra települt mészkőtakaró itteni felszínformáinak köszönhetően. Merész sziklaszirtek, mélybe szakadó sziklafalak és szűk szurdokok jellemzik, melyek élesen elütnek a szomszédos, homokkövekből, konglomerátumokból felépülő vonulatoktól, a Tarkó-hegység és a Csíki-havasok legelőikkel, fenyvesekkel tarkított, hullámos hegyhátaival.

A legmagasabb sziklás ormokat a központi mészkőterületek hordozzák (Fekete-Hagymás, Egyes-kő, Öcsém-tető), melyek a Nagy-Hagymás 1792 m magas csúcsában tetőznek. Mellettük töbörökkel, zombolyokkal tarkított tágas, alhavasi legelőikkel borított fennsíkok alakultak ki (Fehér-mező). A hegyekről lesiető patakok látványos szurdokokat véstek a mészkőbe: a legismertebb a Békás-szoros, de a Kis-Békás vagy a Száraz-patak vadregényes szurdokai is vetekednek vadságukban a „nagytestvérrel”.

Mozaikos felépítésű, élénk domborzatú vidékei különleges és rendkívül változatos élőhelyeket hordoznak, ezért a hegység központi részén 1990-ben létrehozták a Békás-szoros–Nagy-hagymás Nemzeti Parkot.

A Békás-szoroson halad át a Piatra Neamt és Gyergyót összekötő 12C jelű főút, ami komoly környezeti terhelést ró a térségre. Elég csak a Gyilkos-tó körüli és a szorosban kialakult bazársorokra gondolnunk – melyek bérbeadási joga egy budapesti(!) cég kezében összpontosul. A tömegturizmus következtében sokasodnak a félegális panziók, és az érzékeny helyszínen erősen megkérdőjelezhető sípálya-építési tervek is.

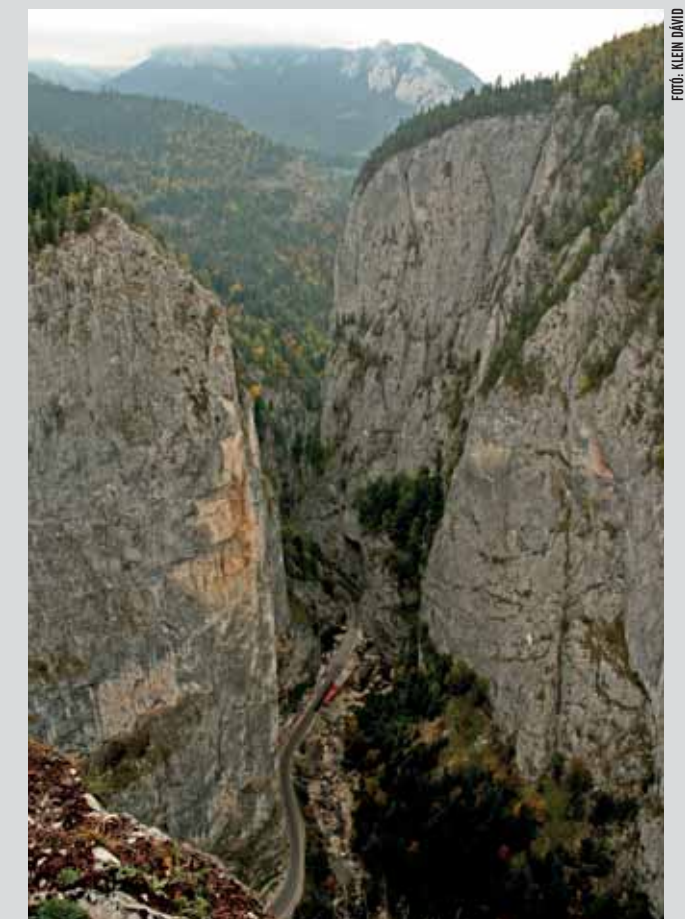
ŐSI ERŐ

A vad, hegyi környezetben – ahol a természet az úr – a nyáj mellett a pásztor csak kutyájára számíthat (fent)

A SZOROS

A havasokon még nyugalom honol, de a turisztikailag felkapott, mindig forgalmas Békás-szoros már a globalizálódó jövőt vetíti előre (jobbra)

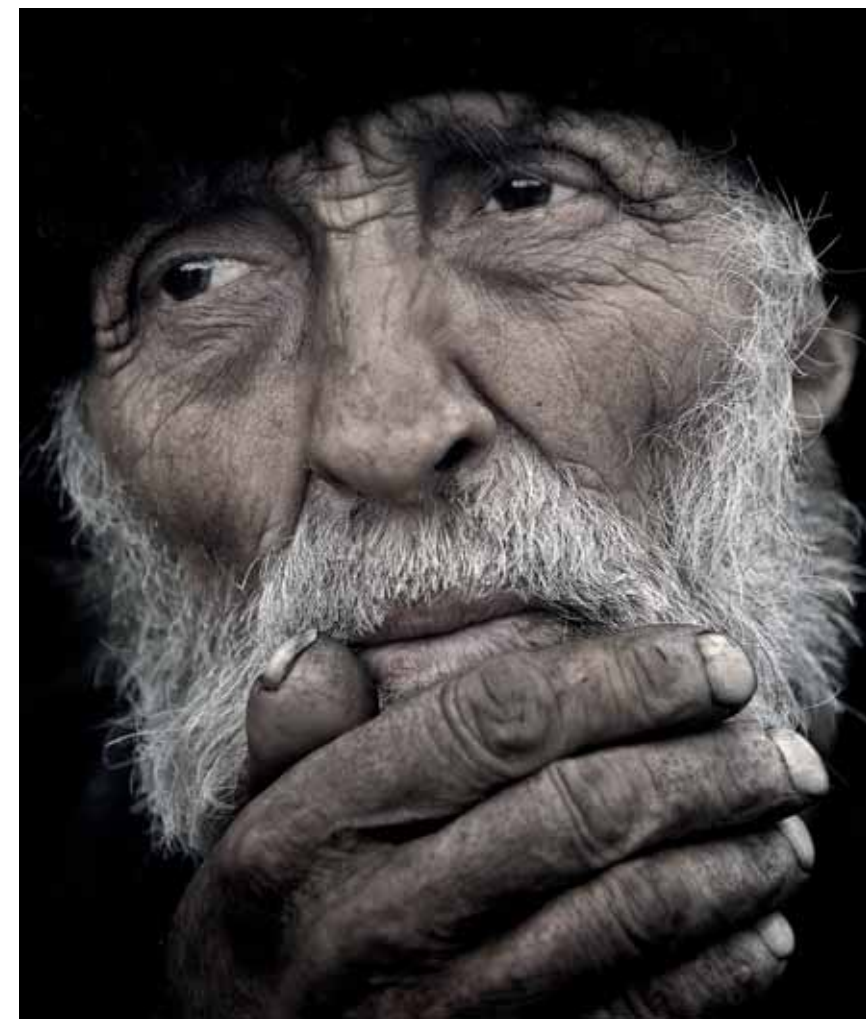
A témáról készült dokumentumfilm szeptemberben jelenik meg a www.blackfoot.hu oldalon

FOTÓ: KLEIN DÁVID

FOTÓ: KLEIN DÁVID

FOTÓ: KERÉKES ISTVÁN

majd hozzáadják az oltót. A langyos tej húsz perc alatt megalszik, meg lehet törni a tejverő fával, és lassú kézi kevergetéssel „esszegomolyítani”, azaz elkülöníteni a túró a savótól. Majd vászonba csongolyítják, kicsorgatják a savót, és mehet a nyomtató „kelentába”, egy napra. Este a sajt a szikkasztóra kerül, és kezdődik a munka előlről: fejsz, melegítés, altatás, préselés.

Heti egyszer vagy kétszer – sajterméstől függően – feljön a szekér a faluból, hozza az ellátmányt, viszi a sajtot.

Levonulás

Közeleg a tél, reggel már megdermed a víz a vályúban, és a karámokat elborító sár és ganéj is kérgesre fagy. A tehenek is egyre kevesebb tejet adnak, a fű is lassan elsorvad, nincs miért maradni. Utoljára kerül fel az üst a tűzhelyre, és lassan a tej édeskés illata tölti be az esztenát. A túró még bekerül a présbe, de megszikkadni ez a sajt már odalent fog, a faluban.

Kutyaugatással kísérve érkezik meg a szekér a faluból: gyerekek, asszonyok is jönnek. Felzúg a „drúzsba” (láncfűrész), az edények és a cserge is fel-

kerül a szekérre. A kályhában már kialudt a tűz, így leveszik a kályhacsövet is az esztenáról. A lovak megindulnak, ki, a karám széléig. Itt utánakötik még a kutyákat, és kizörgetnek a nyitott karámajtón. És megindulnak a borjak is, nyomukban a szaladó gyerekek és asszonyok. Kiömlenek a karám ajtaján, átfutnak a réten, elszaladnak a vályú mellett, majd néhány perc alatt eltűnnek a rét sarkában. És ahogy a szekér is utánuk zörög, újra csend borul Fehérmezőre. Csak az ittmaradt fejőstehenek kolompja zúg a patak hajlatában. Nekik még van idejük, ők csak délután indulnak. Mi is megfőzzük a frissen szedett, éjszaka mirelitre fagyott riskógombáinkat (rizike), majd összepakolunk, és elindulunk lefelé, a Száraz-patak völgyén, Háromkútra. Délután utolér a csorda.

A távolban felhangzik a kolompzúgás, átrohan a néma erdőn, átmorajlik a szurdokon, hogy a Fekete-Hagymás sziklavonulata még megtekerje néhányszor, és végül a Kicsivész-tető is a pásztorok hangját zúgja felénk: „Kucureheej! Kuzkurééj!!!”

Feltűnnek a csaholó kutyák, majd leömlik utánuk a birkanyáj is a hegyoldalról. Végül a tehenek lépkednek óvatosan a meredek lejtőn, utolsókat ha-

SÁRDAGASZTÁS

A fenyves irtásrétjén álló hegyi szállás környékén csak a fás szárú, valamint a mérgező, ehetetlen növények élnek túl a legeltetést (balra fent)

ARCRA ÍRT SORSOK

A havasi élet ma is igen kemény, mit sem változott az elmúlt évszázadok alatt (jobbra fent)

rapva a havasok őszi, sápadt fűvéből. A rét sarkában rákanyarodnak a sáros dűlőútra, és eltűnnek a szemünk elől. Kiürült a havas. Mire mi is beérünk a faluba, a jószág már a karámokba zárva ropogtatja a fűvet, éktelen kolompolás, kutyaugatás, nyerítés és a gazdák kiáltása tölti meg a völgyet.

Régen nagy ünnep volt a lehajtás: az esti osztozkodás és elszámolás után hajnalig tartó mulatsággal búcsúztatták a nyári félét. Ma már csak két gazdacsalád legeltet fent, így a buli is szerényebb, néhány Hargita sör, na meg a család és a gyerekek társaságában zajlik az este.

Fizetség

Másnap megjelennek a tekerőpataki cigányok. Nagy „bisnicárok”, jöttek jószágért, hoztak lószerszámot, de kanalat, porcelánbögrét és kínai kerámiakés-hamisítványokat is, amiket most az asszonyokra próbálnak rásózni. A lószerszámok kiterítve a fűvön, állnak fölötte a férfiak, megy az alku, ami akár órákig is eltarthat: nem csoda, hiszen a nyári legelőkön kihízott borjak a tét.

Egy teljes lószerszám ára egy borjú és nyolcmillió régi lej – ami aztán lemegy hárommillióra. Ha nem lesz üzlet, továbbállnak, majd egy óra múlva visszajönnek, jobb árral. Így megy ez egész nap, hol barátságosan hátba paskolnak, hol dühösen kiabálnak, hol az árut dicsérik, hol földhöz vágják. Mindehhez a háromkútiak végtelenül érdektelen arcot vágnak, hosszan elmélázva néznek a tehenek felé, hogy jól legelnek-e, sántít-e valamelyik. Mindez a színjáték része, de senki sem haragszik meg, ha nincs üzlet: tavasszal jön a következő kör, amikor leolvad a hó a legelőkről, kisarjad a friss fű, ember és állat újra menni készül, fel, Fehérmezőre. ☺

Ökollégium a Piaristáknál

Interaktív kiállítás, öko-rendezvények, „zöld” előadások a Nagykánizsai Piarista Kollégium információs központjában. Nagykánizsa, Sugár út 11-13.

A kiállító térben elhelyezett információs táblákkal és játékos demonstrációs eszközökkel, valamint a megvalósult beruházások bemutatásával a következő témakörökben nyújtunk segítséget a lakosoknak:

- A fenntartható megoldások szükségessége és környezeti vonatkozásai
- Szempontok az optimális megoldások kiválasztásához
- A környezetkímélő megoldások pénzügyi vonatkozásai
- Energiatakarékos otthonok
- Vízkímélő háztartások
- Környezetbarát közlekedés
- A tényleges háztartási szemét csökkentése tudatos szelektív gyűjtéssel és komposztálással.

Az Ökollégium jelen lesz az áprilishas megrendezésre kerülő Városonapon és a szeptemberi Dödölle Fesztiválon.

Bővebb információért keressen fel honlapunkat:

www.okollegium.hu

Játsszunk zöld lapokkal!

Élmény itthon
MELLÉKLET

REJTETT KINCSEK MAGYARORSZÁGON

Hazánk rejtett csodái gyakran csak karnyújtásnyi távolságban vannak. A Magyar Turizmus Zrt. célja, hogy e különlegességeket elérve mindenki részese lehessen a megismerésnek, a felfedezés örömeinek!

A következőkben a hazai turisztikai régiókat követve több olyan rejtett vagy már jól ismert kincsről rántjuk le a leplet szerzőink segítségével, amikről már bizonyára hallott, esetleg már járt is ott, de egészen biztosak vagyunk benne, hogy tudunk újat mutatni, és megéri ismét útra kelni!

A fókuszban természetesen a barlangvilág áll mint a május 17-i Felfedezők Napja kiemelt témaköre. A hazánkban található több mint 4000 barlang közül mintegy 30 különböző formában nyitva áll az érdeklődők számára. Az ország valamennyi jelentős karsztos vidékén található olyan járatrendszereket, ahol gyakorlatilag bárki betekinthez a felszín alatti világ csodáiba. Bemutatásuk klasszikus módja a kényelmes, biztonságos betonjárdákkal kiépített, kivilágított termekben és folyósókön vezetett föld alatti séta. Nem is gondolnánk, hogy még a könnyen elérhető is milyen változatosságot képviselnek, a víznyelőkön át a karsztba jutó csapadékvíz formálta cseppkövektől a mélyről feltörő hévizek oldásos tevékenysége által létrejött alakzatokig.

Aki a nagyközönség számára megnyitott barlangokon túl szívesen megismerkedne a föld alatti világ igazi arcával, kalandtúrák széles választékából válogathat, melyek során kisebb csoportokban (5-10 fő), jelentősebb kiépítés és villanyvilágítás nélkül, képzett túravezető segítségével juthatunk a föld alá. A kiépítetlen barlangokban való kalandtúrák nehézségei széles skálán mozognak, így itt is bőven található olyat, amely nagyobbacska gyerekekkel már izgalmas vállalkozás lehet, de akár olyat is, amelyben egy-egy szűk járaton való átjutás komoly és megfontolt koreográfiát igényel.

Keljen tehát útra velünk a barlangok világába, ismerje meg hazánkat a föld alatt, s biztosan kedve támad majd egy föld feletti kirándulásra is!...

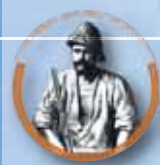

TELEKI SÁMUEL FELFEDEZŐ KLUB

UTAZÁSOK A GÖRGÉNYI-HAVASOKTÓL AZ ALTÁJIG ÉS ALASZKÁIG

www.telekiutak.hu

norbert@telekisfelfedezok.hu

Szulejmán legendás fővárosaiban

Bursa – Edirne – Isztambul – a Török Birodalom központjai

2014. szeptember 1–6.

Létszám: 18 fő + 1 fő magyar kísérő

Utazás: menetrend szerinti Turkish Airlines repülőjáratok

Helyszíni utazások: 30 fős autóbusz

Szállás: 4 csillagos hotelek 2 ágyas szobáiban

Ellátás: Félpanzió – bőséges reggeli- és vacsora ellátással

Szulejmán birodalma a „Devleti Ebed – müddet – Az Örökké való állam” –, vagyis az Oszmán Birodalom műemlékeiben páratlanul gazdag fővárosain keresztül kalauzol utazásunk. UNESCO világörökségi kincsek és több mint fél évezrednyi katonai siker, hódítás krónikáin át. Bursa, Edirne és Isztambul falai a mai napig őrzik a világhódító szultánok és kalifák legendáit, korlátlan romboló-építő akaratok keze nyomát. Valóban kíváncsi arra, ki is volt Nagy Szulejmán? Tartson velünk mesés keleti fővárosaiba!

Isztambul: Nagy Szolimán-mecset; Mimar Sinan türbéje; Rüsztlem Pasa-mecset; Egyiptomi Bazár (Fűszer Bazár); Topkapı Szeráj és a Hárem; Ayasofia; Kék-mecset; Dolmabache-palota; Rumeli Hisari-erőd – Márvány-tenger hajózás – Boszporusz-szoros – „Cehnet Bursa” (a „Mennyei Bursa”) – a Selyemút karavánserájai – Bayezit a Mennydörgés-komplexuma – Emirsultan negyed – Muradiye komplexum – Séta a 2.543 m magas Uludag hegyen – Az oszmán flotta igaz meséje az Atlanti-óceántól a Perzsa-öblön át az Indiai-óceánig – Edirne, Koca Mimar Sinan élő emlékéve – Selimiye-mecset: az oszmán építészeti csodája – A Kirkpınar, a hagyományos török olajbirkózás története – Musztafa Kemal, a törökök atyja élete és kora – Az Oszmán Birodalomban utazó magyar felfedezők életének bemutatása

Részvételi díj félpanzióval	165 000 Ft
Belépők irányára – 130. - TL / fő – megközelítő ár	14 000 Ft
Repülőjegy-irányár, illetékkel (csak a foglalás pillanatában véglegesedik!)	79 000 Ft

1 ágyas felár: 160,- EUR

Jelentkezés, információ: Gögös Norbert / Telefon: +36 30 250 2765

Licence: U-000086 Reg. no.: 01-09-694682